

Слышану сотвори мне заутра милость  
твою, яко на тя уповах.

Ой де ж вона залетіла,  
Обіцяна Галка Біла?  
Мабуть, Харків проминула,  
Чи не в вирій лиш шморгнула?  
Писав пан: зізду дав  
І червону стрічку.  
От я й ждав... Дулю взяв.  
Ще й поставив свічку!  
Ой схоплюсь, утоплюсь,  
Повішусь на гілці!  
Або смерть, як нап'юсь,  
Найду я в горілці!  
Поскупивсь ти цяцьки  
Прислать на свитину,-  
Присилай же гвіздки  
Забить домовину!  
І не квапсь, не рятуй,-  
Ні, вже не оклигну,  
Таки вмру,— пожалкуй,  
Ще й ногою дригну!  
І святих не скликай:  
Виляють на славу!  
Лучче гривню виймай  
На дзвін Станіславу!  
20 январа 1852 г., Харьков